„waſto ekſib, ſiis on teil warſi üks paik wal-
„mis, kus ſe, kes on ekſinud, omma ekſi-
„tusse eest woib wähhe waewa nähha, ühheks
„mälleſtusſeks, et ta eddespiddi teab ennaſt
„ekſitusse eest hoida.“ — Keik rahwas olli
ſega rahhul, ja nemmad läksid ühhel melel
wäljale.

Kui nemmad läksid minnema, siis hakkasid ennamiste noor rahwas eel ja läbbistikko jooksma, kui sea porsad. Agga Josep hüdis neid taggasi ja ütles: „ei mitte nenda, mo armad sõbbrad: Keik asjad peawad wisi-pärrast aetama mailmas: ja keigeennamiste üks seſuggune suur assi, mis meie nüüd lähheme ettewõtma, üks assi, kellest need kes nüüd alles norokesſed on, siis kui nende pea halliks lähhäb, peawad juttustama omma laste lastele! — Keiges mailmas, kus wäljaminnakse üht asja soritama, mis ühhele koggo-

koggodusſele heaks peab tullema; ſeäl astuwad kohtomehhed eel: siis tullewad wannad tallomehhed, ja noor rahwas jääb wiimseks.“ — Nenda siis siingi se küllarahwas Josepi nou järrele omma wäljaminnemist allutas. Külla Wõõrmünder läks eel, temma järrel käisid need kaks kohtomehhed, siis perremehhed, wimaks noor rahwas. — Se põllo wäljawallitſeminne ei teinud neile suurt tülli egga waewa: seſt küllal ollid igga wälja al punsta maad. Sepärrast läksid nemmad essite kessa-wäljale, ja mõtsid seäl üht tükki maad, mis rukki alla piddi ſama, ja pannid märkid kust sadik waeste põllo raia piddi jooksma. Nendaſamwoti teggid nemmad ka rukki wälja al, ja oddra wälja al. Nende meel tegai, algmisſes keik need waeste põllud ühtekokko jätta, agga pärrast arwasid nemmad, et seſt eddespiddi tülli woiks tulla, lojuste pärrast: seſt nemmad siis sel

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1792, lk. 20